

«هزینه دفاع از ارزش‌ها را می‌پردازم»

پیام آیت‌الله مکارم شیرازی به حسن روحانی

صفحه ۲

یادداشت روز

با حفظ احترام توافق ژنو تحریم‌ها بیشتر شد!

سیدعابدین نورالدینی

صورت مسأله مذاکرات هسته‌ای مشخص است و نمی‌توان آن را تغییر داد. به نظر می‌رسد طی چند ماه اخیر نسبت به این صورت مسأله کم توجهی شده است. تغییر صورت مسأله یعنی تغییر معادله و این تغییر، گزاره‌های اصلی را به حاشیه می‌برد. درباره موضوع تحریم‌های جدید آمریکا علیه ایران، چند نکته وجود دارد. مرور این نکات به استنباط درست از واقعیت موضوع کمک می‌کند. اول: آنچه مهم است توافق ژنو نیست، بلکه تحریم‌هاست. توافق ژنو اقدام و تلاشی بود که می‌خواست در گام نخست افزایش تحریم‌ها متوقف و در ادامه منجر به لغو تحریم‌ها شود. به همین دلیل بود که آقای روحانی پس از توافق صراحتاً اعلام کردند: «سازمان تحریم‌ها ترک برداشت.» اما آیا گام نخست در عمل محقق شد؟ خیر! توافق ژنو در همان گام نخست نتوانست مانع تصویب تحریم‌های جدید شود. اتحادیه اروپایی و آمریکایی‌ها پس از توافق ژنو در چند نوبت اقدام به تصویب و اعمال تحریم‌های جدید کردند. این را آقای عراقچی هم تأیید کرده است. بنابراین اهمیت توافق ژنو وابسته به کارکرد آن در متوقف کردن و در ادامه لغو تحریم‌ها بود. آیا توافق ژنو در عمل چنین کار کردی داشته است؟ دوم: اینکه تحریم‌های جدید مغایر نص توافق ژنو است یا روح آن، در موضوع تحریم‌ها، چندان مهم نیست؛ چرا که در هر حالت، تحریم‌ها علیه ایران بیشتر شد اما از نظر نگاه رصد رفتار دولت، این موضوع بسیار قابل تامل است. وقتی دولت اعلام می‌کند تحریم‌های جدید خلاف متن توافق نیست، عملاً به موضوع اعتراف می‌کند: ۱- توافقنامه ژنو نتوانست مانع تصویب و اعمال تحریم‌های بیشتر شود. یا شاید تیم مذاکره کننده نیز هنگام توافق این را می‌دانست ۲- دیپلمات‌های مذاکره کننده نتوانستند حرفه‌های توافق ژنو را تشخیص دهند و مانع شیطنتهای طرف آمریکایی شوند. بنابراین مشخص است مغایرت تحریم‌های جدید با روح توافق هم نشان دهنده ناکارآمدی توافق ژنو است.

سوم: توافق ژنو یک فرآیند را برای رسیدن به توافق جامع ترسیم کرده است. اکنون سوالات مطرح است و آن اینکه در صورت توافق جامع، آیا باز هم می‌توان شرایطی را در نظر گرفت که آمریکایی‌ها بدون نقض توافق جامع، تحریم‌های بیشتری علیه ایران تصویب و اعمال کنند؟ منتقدان توافق ژنو، پیش از این به این سوال پاسخ داده‌اند، بله! بر اساس آنچه در توافق ژنو آمده، در صورت تحقق توافق جامع، شرایط برای شیطننت و تداوم اقدامات زشت آمریکایی‌ها در افزایش تحریم‌های آمریکا فراهم است. بر اساس همین نکات می‌توان گفت توافق ژنو را نمی‌توان به عنوان یک موفقیت دیپلماتیک محسوب کرد. دستاورد عینی و ملموس توافق در حوزه تحریم‌ها چه بوده است. نکته بسیار مهم این است که همه این شرایط درحالی ایجاد شده که ایران بر اساس همین توافق، بخش عمده‌ای از فعالیت‌ها و دستاوردهای هسته‌ای خود را متوقف کرده یا از بین برده است. به هر جهت به نظر نمی‌رسد ادامه این مسیر منجر به اتفاقات مبارک شود اما در کنار این موضوعات، آقای ظریف در توجیه تحریم جدید وزارت خزانه‌داری آمریکا گفت: «تحریم‌های آمریکا بیشتر برای ارضای خود گروه‌های فشناری است که با هر توافقی مخالف هستند بنابراین با روح توافق در تضاد است.» آیا از این جمله وزیر خارجه، ندغنه‌وی نسبت به اعمال تحریم‌های بیشتر برآورد می‌شود؟ آقای ظریف تقریباً تمام تلاش خود را می‌کند تا زشتی اقدام آمریکایی‌ها در بی‌توجهی به تعهدات و توافقات خود را توجیه کند. اساساً وظیفه آقای ظریف تفسیر تحریم‌های آمریکاست؟ سیلی محکم آمریکایی‌ها را باید پاسخ گفت یا به دنبال توجیه آن بود؟ پیش از این بارها به دولتمردان بویژه تیم مذاکره کننده هسته‌ای توصیه شد نسبت به اعتماد عمومی که مهم‌ترین سرمایه تیم مذاکره کننده است، حساسیت لازم را داشته باشند. هر اقدامی که موجب لطمه خوردن اعتماد عمومی به تیم مذاکره کننده می‌شود، مذموم است. این توجیه سطح پایین و قدیمی آقای ظریف درباره تحریم‌های جدید آمریکا را که کنار اظهارات هر از گاه آقای ظریف که بازگشت غرب‌ستیزان از قدرت را به طرف مقابل یادآوری می‌کند و به همین دلیل آنها را از شکست مذاکرات بحر می‌دارد، قرار دهید؛ چه برآوردی به دست می‌آید؟ آیا این رفتارها را می‌توان در چارچوب وظایف ملی آقای وزیر تفسیر کرد؟ توجیه و ماله کشی رفتار زشت آمریکایی‌ها نه عقلانی است، نه واقعی و نه ملی. ضمن اینکه این قبیل توجیهاات با این ادعای دولتی‌ها که در صورت شکست مذاکرات، عداوت و بی‌اعتباری آمریکایی‌ها اثبات می‌شود نیز در تناقض است. وزیر خارجه اگر معتقد به بی‌اعتباری و دشمنی آمریکاست، به هیچ عنوان نباید به دنبال توجیه دشمنی‌های آمریکا علیه کشورمان باشد.

نمایندگان مجلس به نقض چندین باره توافق ژنو توسط آمریکا واکنش نشان دادند

اثبات بی‌اعتباری کدخدا

صفحه ۲

عکس حامدکرمی/پارس‌نیوز

وظایف ملی دولت

سیروس محمودیان

نگاه ۱- لایه افراطی جریان اصلاح‌طلبی در عین آنکه نیم‌نگاهی به ایجاد اختلاف فرادگاه اصولگرایی دارد، بشدت می‌کوشد از خلأهای داخلی، تکیه بر ظرفیت‌ها و تولید دولت سوءاستفاده کرده و با مساله‌آفرینی‌های کاذب عملاً دولت را مضاره کرده یا شرایطی را پیش بیاورد که دولت در گیرودار گرایشات سیاسی از پرداختن به مسائل اساسی کشور غفلت ورزد. بدیهی است دشمنان ملت عمیقاً درک کرده‌اند هرگونه موفقیت دولت، موفقیت نظام به‌شمار می‌رود. دوقطبی کردن جامعه سیاسی ایران یکی از بزرگ‌ترین آرزوهای دشمنان انقلاب اسلامی برای ایجاد تنش و بحران در کشور است. دولتمردان باید متوجه باشند در شرایط کنونی منطقه کمک به برقراری نظم و امنیت پایدار در اقصی نقاط کشور، تلاش برای ایجاد وحدت اصولی، فراهم کردن زمینه تحقق عدالت اجتماعی، ظلم‌ستیزی و تدبیر امور اقتصادی عمه مردم و تقویت بنیان علمی- دفاعی کشور، از اهم تکالیف دولت است. واضح است عدم هوشیاری دولتمردان در مقابل فعالیت‌های تحریکی فتنه‌گران می‌تواند مانع بزرگی در تحقق این تکالیف باشد.

۲- بازگشایی مجدد نسخه صهیونیستی ترویج حاکمیت دوگانه، تطهیر عوامل فتنه ۸۸ و ایجاد آشوب و اغتشاش در دانشگاه‌ها در آستانه شروع سال جدید تحصیلی و تسری آن به سایر سطوح اجتماعی روح برنامهریزی‌های اصلاح‌طلبان افراطی را شکل می‌دهد. تلاش برای ایجاد شکاف سیاسی میان سه قوه و سایر نهادهای حاکمیتی و تشدید اختلافات سلیقه‌ای و قراردادن دولت در برابر حکومت، از ترفندهای کهن این طیف وابسته به بیگانگان است.

۳- آشکار است دولت در مقابل کشور و آحاد مردم دارای وظایف بنیادین ساختاری است که هرگونه غفلت از آن، تبعات و صدمات جبران‌ناپذیری بر کشور وارد می‌کند. مطلق اصول متعدد قانون اساسی، دولت حدود ۳۰ وظیفه کلان بر عهده دارد که با توجه به قسم شرعی، اجرای این وظایف برعهده رئیس‌جمهور است. تسبیحی معین نشده است. لذا انجام هرگونه فعالیت حزبی- سیاسی، فارغ از وظایف قانونی دولت و اینگونه فعالیت‌های حزبی جز در بخش علایق فردی دولتمردان که نوعاً شبهه‌ناک‌گی را به اذهان متبادر می‌کند قابل دسته‌بندی نیست. طبیعی است پرداختن دولتمردان به دلمشغولی‌های شخصی- جناحی و غفلت از تکالیف ذاتی، امری ناپسند و غیرموجه به شمار می‌رود.

مارهای سمی فتنه

حسین بابازاده‌مقدم

نقد حضرت آیت‌الله العظمی خاмене‌ای، رهبر حکیم انقلاب اسلامی در دیدار اخیرشان با اعضای هیأت دولت به بیان نکات بسیار مهمی درباره روش و مسیبه‌های کاری دولت پرداختند که به نظر می‌رسد در برهه‌ها و فصول مختلف عمر کاری دولت باز هم می‌توان به این موارد بازگشت و همچنان به‌عنوان یک فصل مشترک در همه دوره‌ها، این مولفه‌ها را مد نظر قرار داد. ایشان علاوه بر تأکید بر حفظ روحیه انتقادپذیری و رویکردهای مناسب در برابر منتقدان که واقعا یکی از نقاط ضعف جدی دولت و شخص رئیس‌جمهور به شمار می‌آید، بار دیگر به دولت و اعضای کابینه که در مجلس برای اثبات فاصله‌شان با جریان فتنه سوگند یاد کرده‌اند، این مسأله بسیار مهم را مورد یادآوری قرار دادند که فتنه و فتنه‌گران از خطوط قرمز نظام و مساله‌های مهم است. شاید برای عده‌ای که سر در گرو جناح‌بندی‌های ناسلام سیاسی دارند یا برای عده‌ای دیگر که از رویکردهای عوامانه و اصطلاحاً فلسفای در تحلیل سیاسی و مسائل کشور رنج می‌برند، این سوال مطرح شود که چرا مسأله فتنه و فتنه‌گران باید همواره در کشور مفتوح و مورد توجه باشد و عناصر آن امکان بازگشت به موقعیت‌ها و پست‌های سیاسی، اداری، علمی، فرهنگی و آموزشی را نداشته باشند؟ یک فتنه مستند است به ۱۸ تیر ۷۸، واقعه‌ای که اصلاح‌طلبان نزدیک به دولت خاتمی با کمک و حمایت‌های بی‌دریغ وزارت علوم، اتوبوس‌ها، بی‌سیم‌ها و خوابگاه‌های دانشجویی در تهران و... هدفشان تغییر نظام از طریق دگرگونی ارکان وابسته یا نزدیک به رهبری بود.

۱۸ تیر را کسانی رقم زدند که معتقد بودند قطار اصلاحات باید تندتر حرکت کند و امیدوار بودند بعد از پیروزی و رویای احقانه دگرگونی نظام از چهره‌هایی همچون برخی تندروهای اصلاح‌طلب در دولت کودتایی‌شان استفاده کنند. این واقعه محصول تضعیف دستگاه اطلاعاتی کشور، رشد و میدان دادن به تریبون‌های ناسلام و فاسد وابسته به جریان روشنفکری، حمایت مستقیم غرب و آمریکا از عوامل اغتشاشات، قطبی شدن فضای جریان دانشجویی و مدیریت ناسلام در وزارت علوم بود که متأسفانه تمام این فاکتورها در دولت فعلی و در شرایط کنونی نیز امکان تکرار دارد.

دو فتنه ۸۸ صف‌آرایی قوی‌تری علیه نظام بود، جبهه‌بندی‌ای که در خلال بیکار ماندن اصلاح‌طلبان رخ داد و بخش‌هایی از این گروهک سیاسی که تصور می‌کردند فرصتی برای براندازی جمهوری اسلامی پدید آمده است تمام تلاش خود را به کار بستند و عملاً تخیلات سیاسی خود نظیر احزاب انحرافی و مشارکت و مجاهدین انقلاب اسلامی را وارد فاز

خبر

آمریکا هیچ‌گاه به قول‌هایش پایبند نبوده است

علی‌اکبر ولایتی، رئیس‌مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام در حاشیه دیدار با وزیر خارجه فنلاند و هیات همراه در جمع خبرنگاران اظهار داشت: تحریم‌ها با موافقتنامه مغایرت دارد اما ما از این تحریم‌ها خیلی تعجب نکردیم، زیرا هیچ‌گاه آمریکایی‌ها به قول‌هایی که داده‌اند، پایبند نبودند. لذا یکی از عللی که مقام معظم رهبری به دولت بر شکل‌دهی و تقویت اقتصاد مقاومتی تأکید می‌کنند، عدم اطمینانی است که به قول‌های آمریکایی‌ها و برخی متحدان آنها وجود دارد. به گزارش تسنیم، وی ادامه داد: از زمان انقلاب تاکنون به خصوص در روزگار سخت جنگ و دفاع مقدس که بالاخره ایران پیروز شد، سختی‌ها را تحمل کردیم و با وجود آن سختی‌ها، تحریم‌ها نیز برقرار بود لذا مردم ما این مقاومت را تمرین کردند و هیچ‌گاه در مقابل این فشارها تسلیم نخواهند شد. رئیس مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص ادامه داد: بدون تردید مذاکره‌کنندگان ما در مذاکرات آینده از مواضع اصولی جمهوری اسلامی ایران در حفظ حقوق هسته‌ای که کاربرد صلح‌آمیز انرژی هسته‌ای دارد، عقب‌نشینی نخواهند کرد. اقدام آمریکایی‌ها در تحریم‌های ایران تأثیر اقتصادی دارد ولی بیشتر یک جنگ روانی و تبلیغاتی است و جمهوری اسلامی ایران راه خود را پیدا خواهد کرد. ولایتی افزود: کشوری که ۱۵ دهه مبارک قابل محاصره اقتصادی شدن نیست همچنین در بین ۶ کشوری که طرف مذاکره با ایران هستند، عقاید مختلف است و روسیه و چین دیدگاهشان در مقایسه با آمریکا متفاوت است و ملاحظه کردید که آقای لارووف در دیدار با آقای ظریف هم بر حقوق هسته‌ای ایران تأکید کرد و گفت درست نیست ایران مورد تحریم قرار گیرد. وی ادامه داد: انعقاد قراردادهای مختلف با چین، روسیه و هند و برخی کشورهای دیگر مانند آفریقای جنوبی و برزیل نشان می‌دهد ما می‌توانیم از راه‌های دیگر آثار سوء تحریم‌های آمریکا علیه ایران را خنثی کنیم. رئیس مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه ارزیابی شما از تحولات منطقه با توجه به تحولات اخیر ترکیه و پیشروی دولت عراق در عقب راندن تروریست‌های داعش چیست، خاطر نشان کرد: وجود تروریست‌های داعش، النصره و دیگر گروه‌های تروریستی که مورد حمایت مالی و تسلیحاتی بیگانگان قرار می‌گیرند، به نفع هیچ‌یک از کشورهای منطقه نیست. برخی کشورها زودتر این موضوع را متوجه شدند و برخی کشورها دیرتر ولی به هر حال شما ملاحظه کردید که داعش برای ترکیه، عربستان و تمام کشورهای منطقه خطرناک است و این گروه‌ها پایبند به هیچ اصول انسانی و اسلامی نیستند و نفع مشترک تمام کشورهای منطقه ایجاب می‌کند که با داعش مقابله کنند.

سلام وطن ۶۶۴۱۳۹۴۲
در پیچه انعکاس پیام‌های شما از سراسر کشور